

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudkyň JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Miroslavy Honusové ve věci

žalobce: **DP&K-CZQ s. r. o.**
sídlem Oblouková 1328/2, Předměstí, 746 01 Opava
zastoupený advokátem Mgr. Michalem Varmužou
sídlem Kozinova 2, 787 01 Šumperk

proti

žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 7. 2017 č. j. 31595/17/5000-10610-711361, ve věci správního deliktu

takto:

I. Rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 18. 7. 2017 č. j. 31595/17/5000-10610-

Shodu s prvopisem potvrzuje

711361 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 30 092 Kč, a to do 30 dnů

od právní moci tohoto rozsudku, k rukám Mgr. Michala Varmuži, advokáta se sídlem Kozinova 2, 787 01 Šumperk.

Odůvodnění:

I. Stanoviska žalobce a žalovaného:

1. Žalobce se žalobou doručenou Krajskému soudu v Ostravě dne 28. 7. 2017 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného č. j. 31595/17/5000-10610-711361 ze dne 18. 7. 2017 (dále jen „napadené rozhodnutí“) a jemu předcházejícího rozhodnutí Specializovaného finančního úřadu ze dne 20. 12. 2016 č. j. 322426/16/4300-00805-050429 a vrácení věci správnímu orgánu I. stupně k dalšímu řízení. Svou žalobu odůvodnil tím, že zjištění skutkového stavu nebylo provedeno objektivně a výše uložené pokuty 10 000 000 Kč nebyla stanovena s ohledem na majetkové poměry žalobce.
2. Konkrétně žalobce namítl, že provozuje kvízomaty vytvořené polskou společností Verdex, u kterých se oproti jiným v České republice provozovaným kvízomatům vyskytují zásadní rozdíly, které však žalovaný pomíjí. U žalobcem provozovaných kvízomatů výše možné výhry není náhodně generována postavením válců, jak uvádí žalovaný. U těchto kvízomatů chybí prvek náhody, neboť soutěžící má prostřednictvím tlačítka „info“ vždy předem informaci o výši požadované sázky a výši možné výhry. U vědomostní části hry rozhodují vědomosti soutěžícího, výše výhry je známa vždy před uzavřením sázky a je pouze na soutěžícím, jestliže sázku uzavře. Nepravdivý a nemající oporu ve spise je závěr žalovaného, že výše výhry je soutěžícímu vygenerována náhodně až po zobrazení uzavření sázky a po zobrazení textu otázky. Tlačítkem „info“ lze totiž zjistit výši výhry před uzavřením sázky. V napadeném rozhodnutí se žalovaný nevypořádal s odvolací námitkou ohledně tlačítka „info“, jeho funkci nezjišťoval; nevypořádal se ani s námitkou, že grafické prostředí nic negeneruje, nemá vliv ani na výši ani na získání výhry.
3. Žalobce dále namítl, že v jím provozovaných kvízomatech chybí prvek nenávratnosti zaplaceného vkladu, který je znakem loterie a jiné podobné hry podle § 1 odst. 2 zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách (dále jen „zákon o loteriích“). Návratnost vkladu řeší „otázka poslední záchrany“, kdy hráč může získat celý svůj počáteční vklad + 5% zpět. Z hlediska návratnosti vkladu tak vše záleží na znalostech soutěžícího. Žalovaný se však s námitkou ohledně „otázky poslední záchrany“ nevypořádal.
4. Dále je nepravdivý závěr žalovaného, že soutěžící nemusí odpovídat na otázky a může hrát jen „válcové hry“ a otázky jen ukládat do banku. Takový postup by soutěžícímu k ničemu nebyl. Předně, postavení válců na hru nemá žádný vliv. Do „banku“ si soutěžící může odložit pouze tu otázku, u které zaplatil sázku a na kterou nezná odpověď. Soutěžící by nezískal nic, pokud by se nepokusil na otázky odpovědět. S otázkami v „banku“ může

soutěžící naložit tak, že se je buď pokusí následně zodpovědět, nebo je smění za jedinou otázku, kde výše výhry se rovná součtu výher v jednotlivých otázkách, a soutěžící se pokusí správně odpovědět, nebo je postupně vymění za jiné otázky ve stejné ceně, kdy opět přes tlačítko „info“ je mu vždy předem sdělena hodnota výhry v otázce nabízené k výměně. Tvrzení žalovaného o možnosti hrát kvízomat jako válcovou hru je tak nepravdivé a nemá podklad ve správním spise.

5. Žalobce nesouhlasil ani s tím, jak žalovaný hodnotil důkazy. Nesprávný je závěr žalovaného, že žalobce předložil posudky vztahující se k jiným technickým zařízením, neboť žalobce předložil pouze ty zprávy a posudky, které se vztahují k hracímu zařízení typu Verdex. Za chybné považoval žalobce hodnocení inspekční zprávy Elektrotechnického zkušebního ústavu z 16. 9. 2013 jako zprávy, zabývající se vědomostní soutěží pouze částečně, neboť Elektrotechnický zkušební ústav se vědomostní soutěží zabýval komplexně, o čemž svědčí detailní popis celého zařízení i principů fungování hry. Podle žalobce je tak inspekční zpráva použitelná jako důkaz minimálně co do skutkových zjištění o principech fungování vědomostní soutěže. Správní orgány nadto ignorují závěry znaleckého posudku Ing. D. z 1. 7. 2014, zejména ohledně závěru, že grafické prostředí nemá na hru žádný vliv. Závěr žalovaného, že žalobce neprokázal, že se zpráva Elektrotechnického zkušebního ústavu a znalecký posudek Ing. D. vztahují k zařízení provozovaným žalobcem je v rozporu s předvídatelností správního postupu a právní jistoty, neboť žalobce nikdy nebyl vyzván k doložení shody posuzovaných zařízení s těmito dokumenty. Žalobce k tomuto navrhl provést znalecký posudek Mgr. L. z Olomouce, který neměl s ohledem na délku jeho zpracování k dispozici ve správním řízení a předložil jej až u jednání před krajským soudem. Žalovaný nadto chybně porovnával žalobcem provozované kvízomaty s videoloterijními terminály a výherními hracími automaty, ačkoliv je mezi nimi zásadní rozdíl, když vědomostní soutěže ovlivňuje soutěžící svými rozhodnutími, při hře na VLT (VHP) však průběh hry není schopen ovlivnit.
6. Konečně žalobce namítl nezákonnost uložené pokuty, která je jednak nepřiměřená majetkovým poměrům žalobce a jednak porušuje legitimní očekávání a přiměřenost jejího uložení. Žalobce poukázal na pokutu udělenou Českou inspekci životního prostředí společnosti Precheza, a. s., která měla v roce 2015 zisk po zdanění více než 600 000 000 Kč a za správní delikt spočívající v ohrožení životů a zdraví obyvatel Přerova únikem jedovatého množství oxidu siřičitého jí byla v rámci možné pokuty do 10 000 000 Kč uložena pokuta pouze 7 000 000 Kč. Žalobci byla při stejné horní hranici uložena pokuta 10 000 000 Kč za jednání výrazně méně závažné.
7. Žalovaný s žalobou nesouhlasil a odkázal na své napadené rozhodnutí.
8. U nařízeného jednání oba účastníci na svých stanoviscích setrvali.

II. Skutková zjištění krajského soudu

9. Ze správního spisu krajský soud zjistil následující: správní orgán v roce 2016 provedl kontrolní úkony v rámci kontrol, které následně zaznamenal do protokolů o kontrole, a zjistil, že žalobce provozoval technická zařízení označené převážně jako „kvíz vědomostní“

bez povolení Ministerstva financí, v rozporu s § 4 odst. 1 zákona o loteriích. Proti průběžně doručovaným kontrolním zjištěním žalobce podával námitky. Celkem správní orgán na základě výsledků kontrolních zjištění s žalobcem zahájil 369 správních řízení, která následně spojil do jednoho řízení vedeného s žalobcem. Poté, co žalobci oznámil, že shromáždil veškeré podklady pro vydání rozhodnutí a vyzval je k vyjádření k těmto podkladům, rozhodl o uložení pokuty. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce včas odvolání.

10. Z odvolání žalobce, resp. z jeho doplnění, krajský soud zjistil, že žalobce namítl, že se správní orgán nezabýval „otázkou poslední záchrany“, v rámci které má neúspěšný soutěžící možnost získat zpět celý vklad a k tomu 5% navíc, a to pouze a výlučně v rámci svých znalostí, která vylučuje tvrzení správního orgánu o nenávratnosti vkladu.
11. Krajský soud zjistil, že shodnou námitku žalobce vznesl již ve vyjádření z 14. 11. 2016, a to v rámci zahájeného řízení o uložení pokuty, kdy žalobce poukázal na tři situace, kdy znak nenávratnosti vkladu je porušen, a to v okamžiku, kdy účastník hry má možnost vložit vklad, následně si hru před první otázkou rozmyslet a nechat si vrátit celý vklad, aniž by vůbec začal hrát. Dále může hru ukončit po kterékoliv otázce před přijetím další nabídnuté otázky a může si nechat vyplátit zbývající kredit, který může zvýšen nebo snížen oproti původnímu vkladu podle úspěšnosti soutěžícího a v případě úplné neúspěšnosti hry má možnost otázky poslední záchrany, kdy může získat celý počáteční vklad + 10% k němu. Tvrzená nenávratnost vkladu tak není podle žalobce absolutní.
12. O odvolání žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím.

III. Posouzení krajským soudem

13. Podle § 4 odst. 1 zákona o loteriích, *loterie a jiné podobné hry mohou být provozovány pouze na základě povolení vydaného příslušným orgánem*. V posuzované věci je příslušným orgánem podle § 6 odst. 1 písm. b) zákona o loteriích Ministerstvo financí. Při porušení povinnosti, spočívající v provozování či organizování loterie či jiné podobné hry bez povolení, je podle § 48 odst. 1 písm. c) zákona o loteriích provozovateli či organizátorovi loterie (jiné podobné hry) uložena pokuta do výše 10 000 000 Kč. Mezi účastníky není sporné, že žalobce provozoval v rozhodném období vědomostní zařízení (kvízomaty) bez povolení Ministerstva financí. Sporné je, zda se v případě těchto zařízení jednalo o loterie (jiné podobné hry) ve smyslu § 1 odst. 2 zákona o loteriích vyžadující k provozu povolení Ministerstva financí.
14. Podle § 1 odst. 2 zákona o loteriích, *se loterií nebo jinou podobnou hrou rozumí hra, již se účastní dobrovolně každá fyzická osoba, která zaplatí vklad (sázku), jehož návratnost účastníkovi se nezaručuje. O výhře nebo prohře rozhoduje náhoda nebo předem neznámá okolnost nebo událost uvedená provozovatelem v předem stanovených herních podmínkách. Nezáleží přitom na tom, provádí-li se hra pomocí mechanických, elektromechanických, elektronických a obdobných zařízení*.
15. Z citovaného ustanovení lze dovodit základní definiční znaky loterie a jiné podobné hry, kterými jsou prvek dobrovolnosti a vkladu, jehož návratnost se nezaručuje, prvek náhody a prvek výhry nebo prohry. V posuzované věci je mezi účastníky sporná přítomnost

v žalobcem provozovaných kvízomatech prvku náhody a vkladu, jehož návratnost se nezaručuje, přítomnost zbývajících prvků sporná není. Pro závěr, zda žalobce provozoval loterii či jinou podobnou hru ve smyslu zákona o loteriích, musí být přítomny všechny prvky.

16. K prvku náhody se již opakovaně vyjádřila judikatura jak krajských soudů, tak Nejvyššího správního soudu. V rozsudku ze dne 17. 10. 2018 č. j. 1 As 136/2018-32, zabývajícím se přítomností prvku náhody u kvízomatů společnosti Verdex sp. z o. o., tedy kvízomatů stejného typu jako v posuzované věci, Nejvyšší správní soud uzavřel, že *pro posouzení přítomnosti prvku náhody podle § 1 odst. 2 zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách je rozhodující, jaký je průběh hry z pohledu jejího účastníka, tedy zda je při hraní přítomna nějaká jemu neznámá okolnost, kterou nemůže ovlivnit a která má vliv na výhru nebo prohru. U posuzovaných technických zařízení typu vědomostní kvíz ("kvízomatů") spočívá prvek náhody v přidělování hodnot jednotlivým otázkám. I přes správnou odpověď na položenou otázku může totiž dojít k prohře, neboť přidělená hodnota otázky může být nižší než sázka na tuto otázku. Na tento závěr nemá vliv skutečnost, že hráč může před učiněním sázky na jednotlivou otázku nahlédnout dopředu na její hodnotu a hru případně ukončit.*
17. Nejvyšší správní soud tak zodpověděl všechny námitky, které žalobce se závěrem o přítomnosti prvku náhody spojuje.
18. Co se týče námitky nehodnocení, resp. nesprávného hodnocení přítomnosti tlačítka „info“ a jeho funkce, žalovaný se k této otázce vyjádřil v bodě 51. napadeného rozhodnutí tak, že *„...náhled do dalšího kroku je omezen pouze na jedno roztočení válců, kdy toto není rozhodujícím faktorem z důvodu obvyklého odebrání mnohonásobně vyššího počtu roztočení válců v rámci jedné hry (...) jelikož účastníci nemohou nahlédnout např. na 100x budoucí roztočení válců před samotným roztočením válců, je tato možnost jako z hráčského pohledu takřka nevyužitelná...“*. Není tak důvodná žalobní námitka, že se žalovaný existencí a funkcí tlačítka „info“ vůbec nezabýval, neboť na tuto herní možnost v napadeném rozhodnutí reagoval, byť se krajský soud s jeho argumentací neshoduje zcela. Pro závěr, že funkce tlačítka „info“, tak jak ji žalobce v žalobě popisuje, nevylučuje znak náhody, je stěžejní samotný princip žalobcem provozovaných kvízomatů, totiž že otázce může být přidělena výhra nižší, než je sázka, takže soutěžící i v případě správné odpovědi prohrává. Motivací k další hře je tak nikoliv náhled na hodnotu výhry spojené s bezprostředně další otázkou, ale naděje, že v některém z dalších kol přijde otázka spojená s vysokou výhrou. Stejně tak uzavřel i Nejvyšší správní soud, když ve shora citovaném rozsudku č. j. 1 As 136/2018-32 uvedl, že pro posouzení náhody je podstatné, že *hráči je takto odhalena hodnota pouze nejbližší následující otázky, nikoliv otázek dalších (hodnota je odhalována postupně vždy ve vztahu ke každé otázce); hráči tedy i přes plnou vědomost aktuální dílčí prohry jsou motivováni k pokračování ve hře onou neznámou okolností – hodnotou dalších (budoucích) otázek. Nebýt náhodného přidělování hodnot otázkám, nebylo by reálné ani dosažení výhry. Co se týče možnosti vystoupit ze hry po odhalení hodnoty následující otázky, jde o okolnost, která se spíše vztahuje k posouzení prvku dobrovolnosti účasti na hře, nikoliv prvku náhody*. Krajský soud nevidí žádný důvod, proč se při hodnocení této žalobní námitky odchýlit od závěru přijatého Nejvyšším správním soudem, když skutková situace žalobcem zde přednesená je zcela shodná, a tuto žalobní námitku neshledal důvodnou.

19. Co se týče námitek, týkajících se nesprávného hodnocení inspekční zprávy Elektrotechnického zkušebního ústavu a znaleckého posudku ing. D., ani tyto krajský soud neshledal důvodnými. Pro zjištění přítomnosti prvku náhody u žalobcem provozovaných vědomostních her je totiž rozhodující průběh hry samotné a její vnímání soutěžícím, nikoliv odborné či dokonce znalecké posouzení hardwarového a softwarového vybavení kvízomatů. Za této situace je nepodstatné, zda žalovaný správně hodnotil důkaz znaleckým posudkem či zprávu Elektrotechnického zkušebního ústavu, pokud uzavřel, že prvek náhody je přítomen. Konečně, znalecké zkoumání ve správním řízení není podle § 56 věta první zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) zapotřebí tehdy, pokud by měl znalec zodpovědět na otázku, k jejímuž zodpovězení není zapotřebí odborných znalostí, jak je tomu v posuzované věci. Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku č. j. 1 As 136/2018-32 se k tomuto závěru přiklonil, když uvedl, že *„se stěžovatelem nelze souhlasit v tom, že předmětem posuzování mělo být hardwarové či softwarové vybavení technických zařízení, tedy posuzování technické otázky. Úkolem správních orgánů bylo zjednodušeně řečeno posoudit, jak se tato technická zařízení projevují navenek, tedy jakým způsobem hra probíhá, a zda je průběh hry takový, že je v něm přítomen prvek náhody. Z tohoto pohledu je proto podružné, jakým softwarem jsou technická zařízení vybavena, a jak tento software funguje.“* Přítomnost prvku náhody v žalobcem provozovaných hrách spočívá – v mezi účastníky nesporné okolnosti – že soutěžící může prohrát sázku i v případě správné odpovědi na položenou otázku a že neví, zda a kdy dostane otázku, s jejímž správným zodpovězením je spojena výhra převyšující vklad. Závěry Elektrotechnického zkušebního ústavu a Ing. D. k dalšímu popisu průběhu hry a fungování technického zařízení, které otázky generuje, na uvedeném nemůže nic změnit; irelevantní je rovněž, zda žalovaný tyto důkazy považoval za vztahující se k posuzovaným zařízením, či nikoliv. Totéž platí i o závěrech v řízení předloženého posudku Mgr. L.
20. Důvodná je však námitka nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí ohledně existence „otázky poslední záchrany“. Žalobce na tuto herní možnost, kterou popisuje jako možnost odpovědět na poslední otázku poté, co soutěžící přišel v důsledku nesprávných odpovědí o vložené prostředky, kdy v případě správné odpovědi na otázku poslední záchrany obdrží zpět všechny vložené prostředky navýšené o 5 %, přičemž podle popisu tohoto mechanismu nejde o tzv. bank otázek (situaci, kdy hráč na otázky neodpovídá, ale ukládá je do banku, kde je může směnit za jednu otázku, jejíž hodnota odpovídá součtu hodnot nezodpovězených otázek), kterým se žalovaný v napadeném rozhodnutí zabýval, upozorňoval již v prvním stupni správního řízení, výslovně ji uplatnil v odvolání, žalovaný na ni však nijak nereagoval. Pro posouzení, zda žalobcem provozované kvízomaty podléhají definici loterie a jiné podobné hry podle shora citovaného § 1 odst. 2 zákona o loteriích, je přitom podstatné postavit najisto, zda herní varianta „otázky poslední záchrany“ je vskutku soutěžícím k dispozici tak, jak žalobce tvrdil a tvrdí nyní i v žalobě; v případě, že „otázka poslední záchrany“ je k dispozici, je nutno uvážit, zda v takovém případě je stále přítomen ve hře znak vkladu, jehož návratnost se nezaručuje, a zda a jakým způsobem tato „otázka poslední záchrany“ ovlivní další definiční znak loterie, a to je prvek náhody. Napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť rozhodnutí žalovaného není z hlediska žalobní námitky existence „otázky poslední záchrany“ způsobilé soudního přezkumu, neboť žádné zjištění ani správní úvahu v tomto směru neobsahuje, a soud je proto zrušil postupem podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a věc vrátil žalovanému k dalším řízením. V tomto řízení žalovaný doplní skutková zjištění, zda soutěžící mají k dispozici

„otázku poslední záchrany“, jaké jsou její podmínky a zda a jakým způsobem existence této herní varianty ovlivňuje přítomnost znaku nenávratnosti vkladu a znaku náhody.

21. Vzhledem k tomu, že krajský soud napadené rozhodnutí zrušil z důvodů, jak je uvedeno výše, se nezabýval přiměřeností výše uložené pokuty, neboť toto je v tuto chvíli předčasné.
22. Žalobce žalobou navrhl zrušení rozhodnutí správního orgánu I. stupně, což je postup předvídaný ustanovením § 78 odst. 3 s. ř. s., krajský soud však pro tento postup neshledal důvod, a proto tak nepostupoval; o návrhu nerozhodl, neboť domáhat se zrušení rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které předcházelo napadenému rozhodnutí, není procesním právem žalobce (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2007, č. j. 1 As 60/2006 – 106).

IV. Náhrada nákladů řízení

23. Vzhledem k tomu, že v řízení byl plně procesně úspěšný žalobce, vzniklo mu v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení, k jejichž náhradě soud žalovaného zavázal. Náklady řízení žalobce představují zaplacený soudní poplatek za podání žaloby ve výši 3 000 Kč, dále odměna ze zastoupení advokátem podle vyhlášky č. 177/1996 Sb. (dále jen „vyhláška“) ve výši 3 100 Kč, podle § 7 bod 5 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky, a to za úkony právní služby příprava a převzetí zastoupení, sepsání žaloby, nahlížení do spisu dne 18. 1. 2018, doplnění žaloby ze dne 13. 11. 2018, účast u jednání dne 14. 11. 2018, celkem pět úkonů podle § 11 odst. 1 písm. a), d) a e) vyhlášky, a pětkrát režijní paušál ve výši 300 Kč za každý z těchto úkonů právní služby podle § 13 odst. 3 vyhlášky, náklady na cestu k soudu pro nahlédnutí do spisu dne 18. 1. 2018 a k ústnímu jednání dne 14. 11. 2018, ujetu celkem 2 x 324 km osobním autem reg. zn. X, Ford Mondeo, o průměrné spotřebě 6,2 l na 100 km motorové nafty, cena za opotřebení dle vyhlášky č. 463/2017 Sb. činí 4 Kč za 1 ujetý kilometr, cena pohonných hmot 29,80 Kč za 1 litr nafty, celkem tedy 3 790 Kč, a dále náhrada za ztrátu času v rozsahu 16 půlhodin ve výši 100 Kč za každou započatou půlhodinu dle § 14 odst. 3 vyhlášky, celkem tedy 1 600 Kč, a dále DPH z těchto částek s výjimkou zaplaceného soudního poplatku podle § 57 odst. 2 s. ř. s. Vzhledem k neúspěšnosti žalobce v návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě soud žalobci nepřiznal jako náklad řízení soudní poplatek zaplacený za návrh na přiznání odkladného účinku žaloby. Dále soud nepřiznal žalobci náklady spočívající ve znalečném, pro neúčelnost jejich vynaložení, neboť, jak bylo vysvětleno výše, pro posouzení přítomnosti prvku náhody a návratnosti vkladu není třeba odborné ani znalecké zkoumání, když rozhodující je průběh hry, zveřejněný soutěžícím. Všechny přiznané náklady řízení podle obsahu spisu žalobci prokazatelně vznikly a jedná se o náklady nezbytně nutné k uplatnění jeho práva. Soud proto žalovaného k jejich zaplacení zavázal, a to k rukám zástupce žalobce podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb. občanského soudního řádu ve spojení s ustanovením § 64 s. ř. s. Lhůtu k zaplacení soud stanovil v souladu s ustanovením § 160 odst. 1 občanského soudního řádu, neboť tato lhůta je přiměřená možnostem žalovaného.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 14. listopadu 2018

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu